

BRÓDY JÁNOS

A DAL UGYANAZ MARAD

Dalszövegek kicsiknek és nagyobbaknak

*Káposztás Judit
illusztrációival*

Móra Könyvkiadó

Könyvterv és illusztráció:
Káposztás Judit

*Minden jog fenntartva, a kiadvány egészének vagy bármely részének
a kiadó írásos engedélye nélküli sokszorosítása,
másolása, egyéb engedélyköteles felhasználása – beleértve
a kiadvány digitalizálását és ily módon történő többszörözését,
nyilvánossághoz közvetítését – szigorúan tilos.*

A kiadó könyveit kedvezménytel
megrendelheti webáruházunkban:
www.mora.hu

© Bródy János, 2024
Illusztráció © Káposztás Judit, 2024
© Móra Könyvkiadó, 2024

A dal ugyanaz marad

Előbb minden felnőtt gyerek volt. (De csak kevesen emlékeznek rá.) – Ezt az alapigazságot *A kis herceg* ajánlásában írja Antoine de Saint-Exupéry.

A jelen kötet tanúsága szerint Bródy János azon kevesek közé tartozik, akik emlékeznek rá, hogy gyereknek születtek.

Kisgyerekkorunkban könnyen megjegyzünk mindenféle mondókákat, akár értjük őket, akár nem. Bródy János olyan gyerekdalszövegeket ír, amelyek „fül-bemászóan” kedves, játékos formában sokszor olyan mély értelmű gondolatokat közölnek, hogy bizony jól tesszük, ha egy életre nemcsak eszünkbe, de lelkünkbe is véssük őket.

Őszintén hiszem: ha a legfogékonyabb korban ilyen dalszövegeket ismernek, tanulnak meg a gyerekek, akkor különb felnőtt válik belőlük.

A könyvben szereplő legtöbb dalszöveget Halász Judit előadásában ismertük és szerettük meg. Az ő ötven évvel ezelőtti közönségének tagjai ma már nagypapák, nagymamák, akik gyerekeiknek, unokáiknak adják tovább a dalokat és a beljük kódolt gondolatokat. Így szállnak nemzedékről nemzedékre ezek a ritmikus költemények – ahogy a kötet címe is ígéri: „A dal ugyanaz marad.”

Szeretettel ajánlom ezt a válogatást minden gyereknek és mindazoknak, akik felnőttként is emlékeznek...

Mentler Krisztina
Melody Produkció

Régi dal

Egy régi kép, egy kisgyerek
Ki tudja már, miért nevet
Egy másik arc: egy kisleány
Ki tudja már, miért vidám

Szegény fiú, szegény leány
Nem tudja még, mi vár reá
Nem sejti még a kisfiú

A kisleányt nem ismeri
Nem tudja még, hogy elveszi
S lesz két gyerek: egy kisfiú
Egy kisleány, s két háború

Szegény fiú, szegény leány
Nem tudja még, mi vár reá
Nem hinné el, ha mondanám

A kisfiú a nagypapám
A kisleány a nagymamám
Egy régi dal, egy régi vágy
Egy régi szerelem... és így tovább

Szegény fiú, szegény leány
Nem hinném azt, hogy akkor gondoltak reám
És mégis én most itt vagyok

És nem tudom, mi lesz velem
Bár túl vagyok sok mindenem
De azt tudom, amit te nem
Miért vagyok, s kiért teszem

Szegény fiú, szegény leány
Talán majd egyszer ők is gondolnak reám
Talán egy nap előkerül

Egy régi kép, egy kisgyerek
Ki tudja majd, hogy én leszek
Egy másik arc: egy kisleány
Ki érti majd, miért vidám

Szegény fiú, szegény leány
Ki tudja még, mi vár reá
Ki tudja majd a régi dalt

Amikor én még kisserác voltam

Tudom, rég elmúlt
Az, amikor még kisserác voltam
Más volt az életem
Én úgy emlékezem

Virágzott a tér
Amikor én még kisserác voltam
Szűk utcák oldalán
Bérházak udvarán

Kicsit féltem én
Amikor én még kisserác voltam
Elvisznek engemet
Rossz arcú emberek

Akkor még bámultam a felnőtteket
Azt hittem, jó lesz majd
Ha egyszer én is nagy leszek

Nekem nem volt szabad
Amikor én még kisserác voltam
Őszintén hazudni
Könnyezve nevetni

Akkor még bámultam a felnőtteket
Azt hittem, jó lesz majd
Ha egyszer én is nagy leszek

Mákos rétes

Fenn az ég, lenn a föld
Kettő között él egy hölgy
Alig több, mint négy-öt éves
Kész a mákos rétes

Fenn a föld, lenn az ég
Szívem hölgye nagyon szép
Társalgásunk eredményes
Jó a mákos rétes

Egyszer majd, ha felnőttél
Visszajövök érted
Leveszlek a hintáról
Ne sírj addig, kérlek

Fenn az ég, lenn a föld
Boldog velem most a hölgy
Szerelmünkben szenvedélyes
Mint a mákos rétes

Fenn a föld, lenn az ég
Elszédültél, mára elég
El kell mennem, ne légy mérges
Vár a mákos rétes

Egyszer majd, ha felnőttél
Visszajövök érted
Leveszlek a hintáról
Ne sírj addig, kérlek

